

BORSSZEM JANKÓ

Csávolszky Lajos.

A baloldal egyik főpolitikusat mutatjuk be olvasóinknak teljes munkálkodásának közepette, a mint az ellenzék legnagyobb lapjára kuporodva vitriollal töltött kalamárishból kaparja belé azokat a rettentő czikkeket, a melyektől négyfelé konyul az igaz balpárti hazafi füle a hon siralmas állapota feletti bánatában.

Mert nem azért neveztük őt a baloldal főpolitikusanak, mintha az ő politikájában több része volna a főnek, mint akár Tisza Kálmánéban, akár Jókai Móréban. Ő még inkább vérpolitikus, mint azok; mert azokban a szivbeli politikának ösztönyszerű rohamait legalább az ambitio, vagy apró érdekek hatalma mérsékli; de ezt nem vezeti sem Tisza beteges, sem Jókai kapssi ambitioja, hanem egyedül csak vérenek vak ösztöne. Ő azon kevés baloldali politikusok egyike, a ki maga is elhiszi mind azt a bolondot, még a legnagyobbat is, a mit a nép számára mond; a ki maga is neki vadul, mikor a népet bolondítja; a ki maga is lelkiismeretesen izzadja a vért, mikor azt olvasója szivéből kipréseli; és a kinek véres szája körül a vér nem vörösrépalé, hanem valóságos tajték.

Pedig ezt a mi véres emberünket, a ki szivében már rég felakasztotta és nyaktilózta a kormánypártot minden pereputtyostól, a legjobb gyerekeknek mondják a világon, a ki a légynek sem árt, az után sört is iszik, burgonyát és zöldséget is eszik, — szóval magához veszi mindazon anyagokat, a melyekből békés kedélyű emberek lelkei képződnek. Nem is tudnók az ő lényének ellentétes rohamait megérteni azon magyarázat nélkül, a melyet hirtől hallottunk; hogy t. i. fotografus inas korában, mert a politikát azon kezdte, a mester egyszer egy üveg matrice helyett őt találta rámba dugni és a napra kitenni; ezen kopiroztatás alatt napszurást kapott, a mitől még eddigelé nem tudott megszabadulni. Ettől lett journalista is; a mit — ments isten! — hogy rossz néven vegyünk tőle. Mert rossz fotografus már is elég

van Magyarországon, de rossz journalista soha sem lesz annyi, hogy a baloldalon megélni ne tudjon. Különbön fotografból tintograffá lenni, nem volt oly nagy ugrás, csak átmenet; ott képeket, itt képtelenségeket fényirt.

A vér nem vett mindjárt erőt rajta; és eleinte a boldog emlékü „Esti Lapnál“ dolgozott, a mely lap köztudomásulag volt néha ideges, néha epés, sőt nyálkás is, de véres soha. Egyébiránt Csávolszky azt mondja, hogy ő abban a lapban is mindig szidta a németet, soha sem dicsérte a kormányt; és magát a lapot is csakhamar ott hagyta. Nem is vetjük szemére ezt a dolgot; mert ki vehetné rossz néven a fiatal szelidített tigristől, ha vad ösztönei felébredvén benne, ketreczéből ordítva a pusztára rohan.

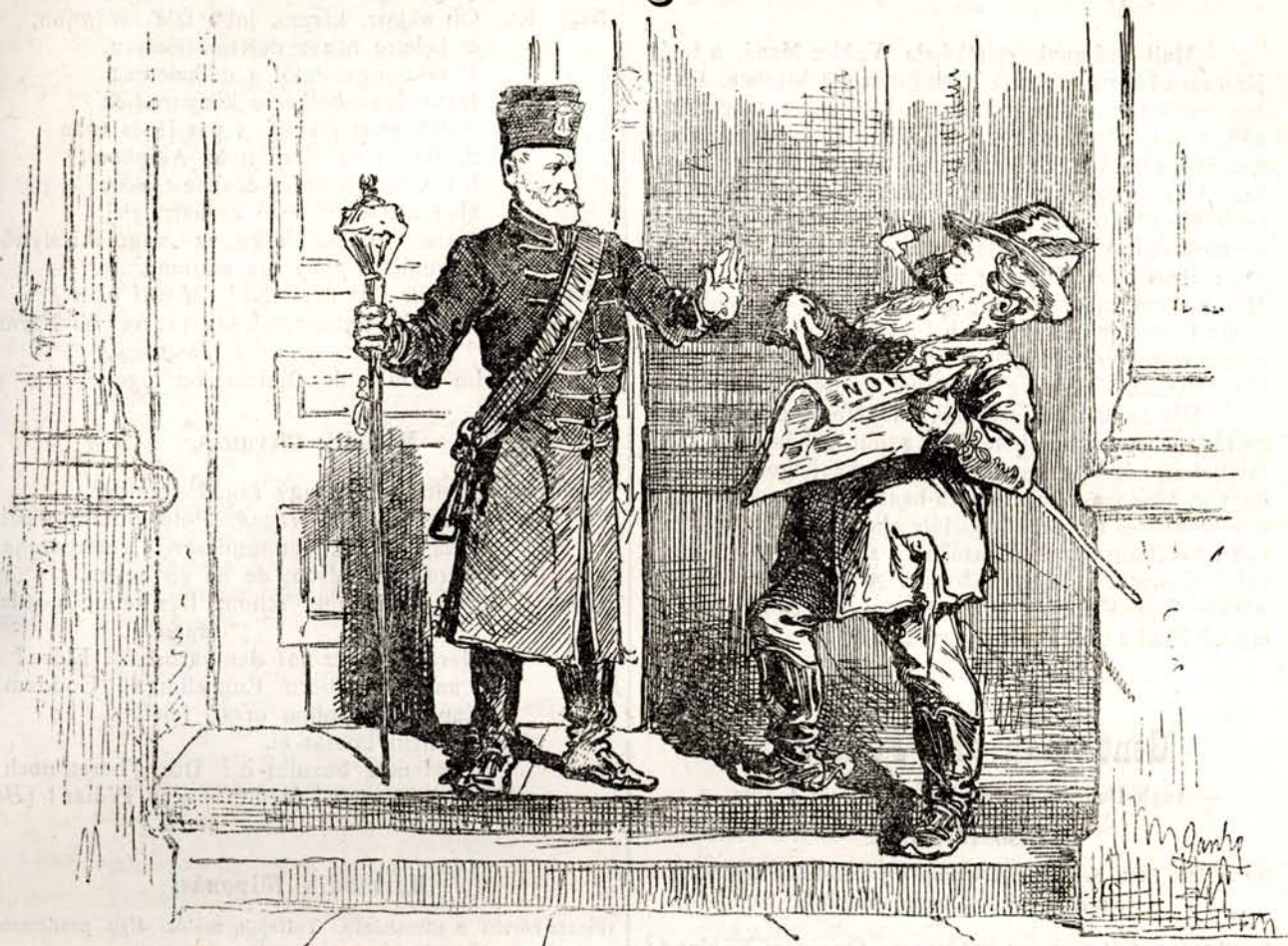
Benne is felébredt a vér; és vitte őt, a józanság ketreczéből a Hon pusztájára. Itt nem sokára egy undok féreg képében találkozunk vele; ő az az ismert skorpio, a melynek mérges szurását azóta annyiszor érezte — a baloldali olvasó közönség agyveleje. Mérge nem öl meg senkit, legfelebb magát a skorpiot; de, ha nem öl, hát bódít és jó ideig bolondját járja mindenki, a kinek az a Hon, Ellenőr, vagy egy választási röpirat csatornáján a vérebe szivárgott. Szerencsére éghajlatunk nem kedvező e bajnak; és bizonyos idő után beáll a betegeknél a józanság reakciója.

A mig csak szuró féreg volt és semmi egyéb, tán kelleténél is kevesebbet törődünk vele; de miután Mezőkövesd őt keblére tűzvén a honatyák közé iktatta, — mi is megadjuk neki a kellő tiszteletet és beiktatjuk arczképcsarnokunkba; már csak azért is, hogy ez a megtiszteltetés a baloldalnak kisebb elbukott skorpióczáit az eddiginél is halatlanabb bolondságokra ragadja, hogy így érdemeljenek ki — egy képviselőszéket és egy helyet a Borsszem Jankó Pantheonjában.

Hadd járja a politikai tarantella!

Előre skorpio! Utána skorpióczák! **B. J.**

Az országházból.

Kapus: Bocsánat, tessék a másik kapun bemenni; uraságod nincs megválasztva?

Están bácsi: De biz megvagyok; ime itt a tudósítás róla?

Kapus: De hisz ott Szomjas István van. Ön Szomjas?

Están bácsi: Az vagyok születésem óta.

Kapus: És István?

Están bácsi: Mióta megkereszteltek.

Kapus: Akkor bocsánatot kérek; tessék besétálni.

Klasszikusok alkalmazva.

Sza-t-már „t” betűje levék
 És e betűt mégis száműzék
 Vigyék ám a tehert: Kis Jánost hátukon
 Rokon tehert czipel türelmes rokon.

Ivánka Imre.

„Istenem mit látok, Thisbéimet: Mocsáry, Jám-
 bort, Hornt, Ivánkát, Szontágh, Chorint sat. nem látom.”

Piramos-Tisza Kálmán.

„Ez az élet a gyöngy élet
 Nem kell ide tudomány!”

*Éneklük: Csanádi, Csiki, Deáki, Kiss
 János, Majoros unisono.*

„Volt szeretőm esztendeig sirattam.
 Ő volt az én mindennapos halottam,
 Most is meg van a hűtelen, de másnál.

(Egy hang: Radoczánál?)

No, de hiszen, több is veszett Mohácsnál!”

Jékai Mór.

Utólagos képmagyarázat.

Mult számunk czimképén Vadász Manó, a terézvárosi kortestribun két bankót tart a kezében. A képhez mellékelt életrajzban ezt a két bankót magyarázat nélkül hagytuk azért, hogy baloldali kollegáinknak egy heti időt adjunk a találgatásra. A találgatás folyt is nagyban. A találgatók egy falkája a két bankót a jobboldal terézvárosi vesztegetései beismerésének akarta tekinteni; de megakadtak azon, hogy a bankóknak magyar felírásuk van; ilyen bankóért pedig nem adnak baloldali voksot. Mások aztán azt olvasták le a képről, hogy a jobboldal külön független magyar bankót ígért a terézvárosi választóknak. Végre legtöbben gonosz czélzásnak vették azt Csernátónira, a ki ellen tribununk szintén korteskedett.

Miután bópárti atyafiaink fejtörését már megelégeltük, nehogy azt a bolondot, a mit gondolnak, ki is találják irni és blamirozzák magukat, felvilágosítjuk őket, hogy ez a két papir két Kossuth-bankó, a melyeket Vadász úgy örökölt és most korteskedése alatt osztrák bankókra akart beváltani oly politikusoknál, a kik az egyedül megváltó Kossuth Lajosban hisznek. A bankók azonban a nyakán maradtak: és még most is kaphatók, hasonló ért. kü komisz osztrák bankjegyekért.

Gentleman and Policeman.

— Anglo-Hungarian historical tragedy in 4 Acts. —

Első fölvonás.

(Éjjeli idő. Pest. Kristóftér. Gázlámpák pislákolnak. Konstabler is pislant egy angol gentlemanra.)

Gentleman. Sötét az éj; hol van a „Queen of England”? A melybe szálltam? Milyen utca ez? Kristóf-tér? Ah, Kristofer-Street! S ki az, Ki ott a ház párkányán álldogál? Órjási termetű, de arca jó, És vállán lovagol kis gyermeke. Hé! hollah!

Nagy Kristóf (magában nevet.)

Hollán? Ni, ez Hollánnak nézett engem.

Gent. (fölkibál.) Hé, hollah!

Asbóth (jó.) Bocsánat, ön Hollán nevét kiáltja, De én, kit az imént neveztek csak Titkárrá ki a honvédelmiben, Biztos kutfőből — Buckle, Draper, Lecky — Állithatom, hogy államtitkárunk Ő méltósága mostan Kissingen Rákóczy-forrásából iddógál. Méltóztassék tehát nem orditni Tovább Hollán nevét; nem hallja ő!

Gent. Oh, thank you, sir! How do you do, dear sir?

Asbóth. Very well, thank you. Good bye! Adieu! (El.)

Gent. (fölkialt.) Hé, hollah! Do you speak English?

Nagy Kr. Oh no, I am a magyar-ember, én csak magyarul beszélek. Mit akar?
Gent. Az „angol királynő“-höz hogy jutok?
Nagy Kr. Oh akkor, kérem, jobb felé forduljon, S keletre nézve dél felé siessen, Északnyugat felől a délkeletnek Irányulván balkézre kanyarodjék. Aztán meg jobbra, s pár lépés után Szélbalra ismét mint az Akinkón; No aztán, hogyha egyenest előre Megyen, de görbén és hátrafelé, Bizton hiszem, hogy az „angol királynő“ Kapualjába még ma eljutand.
Gent. Értem. I understand! (Menni akar.)
Drabant (fölebred.) Ka unterstand, sagt er? ugy béviszem! (Hozzálép.)
 Im Namen des Xetzes, ön fogoly!

Második fölvonás.

Gentleman. Segítség! Ön egy ragadós ember, Mert galléron ragad. Potz Gummi-gutti! Potz kaucuk! gummilaszti! guttapercha! Ragadjon másba, de ne én belém.
Drabant. Déz kennt mer schon! Déz kennt a Jéder ságen!
 Mars fúrvercz auf den városház! Előre!
Gent. I am a free-born Englishman! Goddam! Lapossá boxolom orrát, fejét, Ha nem bocsát el.
Drab. Hah! még boxolni is? Déz g'heret noch! Mars fúrvercz! Hendlfonger! Pédiár! (Be-kiséri.)

Harmadik fölvonás.

(Pincze-börtön a városházán. Tolvajok, rablók. Egy gentleman.)

Gentleman. Így bánnak hát egy szabad ángliussal? Oh Pest!
I. Tolvaj. I bitt', an Uj-Pest gib'ts, de Ó-Pest nincs még;
 Azt majd csak épített a Bauráthunk. Hány óra van? (Ellopja a gentleman óráját.)
II. Tolvaj. Ugyan nem tudna egy krajczárt fölvaltani? Nincs apróm. (Ellopja a gentleman tárczáját.)
III. Tolvaj. I bitt' schén, machen's Ihna nur komód! (Ellopja a gentleman csizmáit s kalapját.)
IV. Tolvaj. Valódi gyémánt ez? mutassa csak. (Ellopja a gentleman gyűrűjét.)
Gent. Uraim! Hó, mi ez? Kifosztanak? Nem tudják, hogy én ánglius vagyok? Vannak hajóim, vaspánczélosak; Vannak ágyuim, mázsákat lövők; Meg katonáim, rákszin frakkosak; Meg hátultöltő Snider-puska is Quantum satis; rettegenek, hahogy Hatalmas Albion vöröshaju Fiát megsérteni nem terheltek!

Finis Hungariae! Finis Pestini! (A tolvajok kinevetik.)
Szabadságot nekem! „On Liberty,“
Irta Stuart Mill! Itt nem maradok. (Fejével átböki a kőfalat s megugrik.)

Negyedik fölvonás.

(A kapitány előtt. A gentleman lánczokban. A drabantok flanczolt panganéttal.)

Drabant, Aszondja, kérem, hogy ő ánglius,
Pedig tótul beszél.

Gentleman. I am a free-born English gentleman!
Kapitány. Jézus Mária, Szent József! (roszul lesz.)
Drab. No lám, tótul beszél az istenadta.
Valami Czigelsupferféle lesz.

Kap. Oldjátok föl és bocsássátok el
(A gentlemanhoz.)
Bocsánat, tisztelt ur, e tévedésért:
Az igazság karja oly hosszú nálunk,
Hogy ehez képest látása rövid, —
Az ókuláre pedig nagyon drága.
Hjah, volna csak Staatspolizei! De így?!
Gent. Ugy? most hát mehetek, és avval vége?
Köszönöm ezt a gráciát, de majd
Igazságot szerzek magamnak én.
Bombárdement! kartács, shrapnel, rakéta.
És nitroglycerin! Porrá lövendjük
E ronda fészket! A Dunába fojtjuk
Lánczhidtokat! Fölgyujtjuk a sugárut
Pompáját, mielőtt még megszülemlék!
A ringstrassét lehuzzuk ujjatokról,
Bár még az ötvös el nem készíté!
Vizvezetéknek langyos hajjain
Büszkén uszandnak monitoraink!
Véged lesz, Pest! Ninive, Babylon,
És Ekbatána sorsára jutandsz!
Reszkess Byzanczium, végperced itt van!
(Dühösen el, Angliába.)

Számtani feladvány.

Tanár: Lássuk barátom, mily haladást tett ön az egy ismeretlennel való egyenletek feltevésében és megoldásában.

Van egy hajó a Dunán, a melynek szélessége 3, hossza 12 öl, járása a vízben 4 láb, magassága a víz felett 8 láb; kérdés hány éves a kormányosa?

Monolog.

Az előtt ingyenszállás, most Fülöpszállás.
Furcsa! Csernátóni.

Horn Edos a verseczi toronynál.

Átok reád Pozsony, Csákáthurm;
És a többi hol eddig valék;
Derék Versecz, ha te is cserben hogyol,
Hogyha lésem itt is martalék
Átkom akkor téged is todlál,
Oh! te nem is tudol, nekem mim volál?

Pozsony enyim volt, s itt Lónyaj
Volt azelőtt a deputhirt;
Én boktam ott, Pozsony elpárthola,
Versecz adj te most szivemre irt.
Pozsonyért Versecz már ez így dokál!
Vogy te sem bánsz már, ha átkom todlál?

Bokott ojság, és kiházásítás
Miskulczon szintén elbokott;
Versecz ébredj, légy jobb a thübbinél,
Tapintsd szivem, látud mikhént dhubog!
Khüvetséget adj, khüvetség kell nekem,
Ezért dhubog, ezért őt a szivem.

Annyit bojdosódtam Moriczczal egyött
Annyi szép dikceziónt elmondta ő,
Mig a Terézváros bönös szelleme
Vont fejére szintén szemfedőnt.
Most magam járok, könyöröljetelek
Szenicz' helyett legyek én khüvet.

Én hires ember vagyok, s ő nem az
Szégyen lesz nektek, ha elbokom.
Átkom reád is Versecz, ha habozsz
Átokra immár nagyon sok akom.
Ödv vagy kárhozat válaszszátok:
Kell Horn Edos avagy kell az átok?

Mi a legnagyobb szemtelenség?

Az, mikor a baloldali lapok azt írják, hogy Csernátóni Fülöpszállásra a jobboldal roppant etetése és itatása daczára is egyhangulag képviselővé választatott. Mert ha Csernátóni választása egyhangú volt, akkor 1-ször nem volt jobboldal, a mely etett volna; 2-szor nem volt jobboldal, a mely evett volna.

Ebben a nagy melegben!

vagy:

az olvadókeny barátok,

avagy:

fej és törzsök

nem különben:

az elhibázott kotyvasztás,

vagyis:

egyremegy.

— Photo-chemikus csodabogár 7 rajzban. —

Bevezetés.

Szép nyári reggelen: Körmenyi, Gyeáki
A himes mezőre kimentek sétálni.
Ligetre szigetre, bokorra ugarra
Melegen tűzött le a napnak sugara.

— Meleg van, Lalyoskám, izzadok már nagyon,
Jaj nyomást érezek itten az agyamon.
— Ágarba kit gémből ójtottak, Körmenyi,
Melegben sétálni máskor nem köll mennyi.

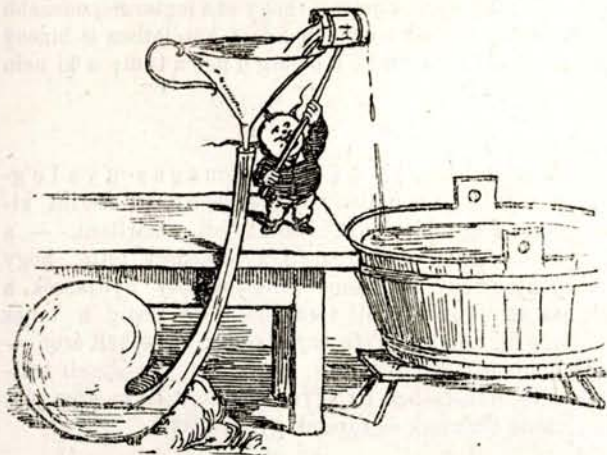
A napnak melege, mindjobban leszogál,
A kettő arczáról verejték folydogál.
Körmenyi apránként mindösszebb zsugorul,
Gyeáki zsirt izzad; csurog már, nem gurul.

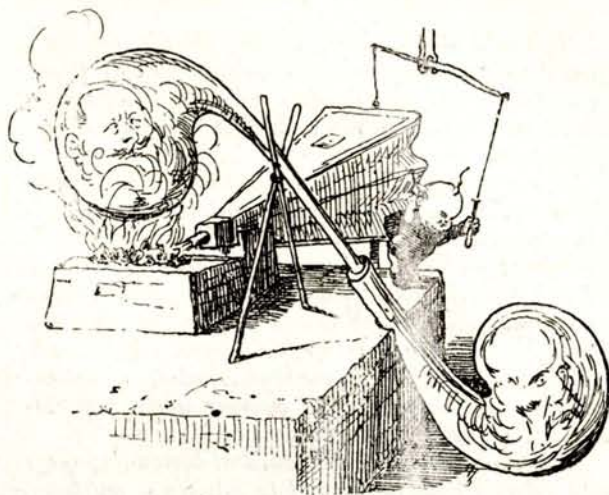
Ott van la, megvan a nagy szerencsétlenség!
Tóvá lett amaz, ez folyóva ömle szét.
Szörnyűség! Lalyosnak béka nyól hasában
A másik varsát hord mellének kasában.

Jó szívű anygalként, nem tudni hogy, hogy nem?
Egyszerre a kegyes Borsszem csak ott terem.
S a két nagy férfit, hogy sárrá ne váljon:
Gyűjti a dezsába; — mást mit is csináljon?

Borsszem a nagy vegyész, hogy haza érkezett,
Született agyában nagyszerű tervezet.
A mi elolvastá a két nagy honfiut: —
Czéljához ugyancsak a meleg által jut.

Rotyog a gyűrmelék, Borsszem csak olvasztja,
Remélve, hogy őket együvé forrasztja.
Foszladoz Kőrmengyi, megrottyan Gyeaki.
Természet titkába vajh ki tud belátni!?

Kőrmengyi higabb lett, Lajos megrottyana,
S görebből a kettő világra pottyana.
De iszony! hah! Mit kell Borsszemnek meglátni:
Ez Gyeákőrmengyi, az Kőrmengyeáki!

A mi most történt volt csak furcsa egy dolog —
Sándor is Lajos is, magában így morog:
„Mióta fejcsere történt a testemen:
Magamat roppant tökfilkónak érzem!”

Klotür.

Miután Vidlicskay ur megválasztatása folytán a klotürnek behozatala képviselőházunkban elkerülhetlenné vált: a vita megrövidítésének, s illetőleg bezárásának következő igen biztos és rövid módját ajánljuk az illetők figyelmébe.

Az elnök fegyverzete, a mely eddig egy csengetyüből állott, egy ollóval fog kiegészítettni. Azon szónokok, a kik a tárgytól eltérnek, mindenekelőtt egyszer megintetnek; ha ez nem használ, az elnök a szónok beszédének fonalát az ollóval egyszerűen ketté vágja.

Miután sok szónok beszédének — p. Vidlicskayénak — soha sincsen fonala, — ezeknek a nyelvük metszetik ki. Azon szónokoknak pedig, a kiknek beszédében a nyelv, legalább a magyar nyelv sem található fel, egyenesen a torkuk vágatik el.

Mikor az elnök a vita bezárását kimondja, akkor az olló kiterjesztetik az egész ház fölé, és a megmoczanó képviselő torka azonnal ketté metszetik.

A mennyiben ezen eszköz elég gyorsnak nem bizonyulna, — a hosszú ollót egy gépezettel lehetne helyettesíteni. Minden képviselő ülése felé nyanyis kellő magasságban egy nyitott olló helyeztetnék, a melybe, ha szónokolni felkel, nyakát beleillesztené. Az ollók az elnök lába alá helyezett rugóval volnának kapcsolatban, a melynek egyetlen nyomására összecsapódnának és minden további beszédnek véget vetnének.

APRÓ HIREK.

Dr. Falk hir szerint már feltalálta annak módját, hogy mint lehet az ember jobb- és baloldali, zsidó és keresztény és a mellett lutheranus és gazdag ember egyszerre. Erre a találmányra szabadalmat kér; s ezt az egyetlen dolgot el nem adja senkinek.

* * *

Falk Miksának szintén a fenébbi hir szerint a kleti vasuttól nincs nyugta. Ezért akar legalább a baloldallal nyugton élni.

* * *

A skorpio megválasztatásától a „Hon“ megbukott munkatársai még most sem tudnak aludni. Ez egyébiránt nem változtat a „Hon“ cikkein, a melyek azelőtt is holdkörösak voltak.

* * *

Irányi Koritnyiczára ment a választási piszokból kimosakodni; a mi azonban nem fog neki sikerülni. Távolléte alatt a negyvennyolczas párt levelei az ő Helfershelfjéhez intézendők.

* * *

A jobboldali lapok azon állítása folytán, hogy a legtöbb ellenzéki képviselőt itatás által tudták csak megválasztani, Están bácsi kijelenti, hogy ez a legtermészetesebb dolog, mert nemcsak a magán-, de a közéletben is bizony csak a bor a legdöntőbb argumentum; a ki nem hiszi próbálja meg.

* * *

A városházsarki két láb magas gyalogjárda veszélyeit a mult számunk tudósítása szerint kirendelt két konstabler nem lévén képes elhárítani, — a városi tanács azon emberbaráti intézkedést tette, hogy azon ponton egy nyilvános sebészműhely nyitassék, a melyben az ott szenvedett sérülések — és pedig a teljes nyaktörés díj nélkül, egyéb bajok pedig, mérsékelt áron — orvosoltassanak. Ezenkívül dr. Batizfalvi, városligeti testegyenestítő műhelyében tiz ágyat rendezett be az ezen járdán történő ficamok és törések gyógyítására.

* * *

A fülöpszállásiai Csernátóni számára távol Ázsiából B a n k ó k b ó l rendelték meg a megbízó levelet.

Artatlan beszélgetések.

Kurta: Mezösy László azt mondja az „Ellenőr“-ben, hogy ő bukhatik Zemplénben, az nem jelent semmit; de hogy Lónyay bukik Nyiregyházán, az már jelent valamit.

Fejes: Pedig én azt hiszem, hogy inkább bukhatik Lónyay Nyiregyházán, miután Pozsonyban már meg van választva; mintsem Mezössy, a ki sehol sincs megválasztva.

Kurta: No de Mezössynek is igaza van abban, hogy akár győz, akár bukik, az nem jelent semmit.

* * *

Kurta: Mocsáry azt írja az „Ellenőr“-ben, hogy a diadalmas kormánypárt legéktelenebb részét mutatja a várfalakról a visszavert ellenzéknek. Miféle részt érthet ez alatt Mocsáry?

Fejes: Soha se bánjuk mi azt. Hadd üsse Mocsáry uram egyedül az orrát bele. Ő maga tudja legjobban, hogy mi az ő része.

Kávèházban.

*Mina kisasszony: Teát parancsol főtisztelendő atyaságod, vagy kávét?
Pater: Té quidam vellem, sed pastor sum, ergo cave!*

Vizvezetési ügy.

A fővárosi vízvezeték megvizsgálására Simon Flórent elnöklete alatt ügyvédekből alakított bizottság működése azon eredményre vezetett, hogy a jelenlegi vízvezetési művek ellen sem magán-, sem büntetőjogi szempontból kifogást tenni nem lehet és hogy azok nem csak megfelelnek rendeltetésüknek, hanem még a városi közgyűlések tanácskozásait is képesek elegendő vízzel ellátni. Miután azonban a vízvezeték néha még ezen jelentés daczára is makacskodik; a városi közgyűlés most már egy orvosokból álló szakbizottságot fog kiküldeni a vízvezetési csövek sondurozására, és az azokban támadt torlódások és kövesedések okairól és elhárításáról való szakértő nyilatkozatadásra.

„Multamban nincs öröm
Jövőmben nincs remény.“

Jámbor Pál.

Nehéz kérdés.

Ha Jókai terézvárosi bukása után adott ígéretéhez képest gondosan szerkeszti lapját; és ennek folytán abban a jobb oldalt máris „zsiványhadnak“ nevezgetik: akkor miféle komisszágok jelennének meg a „Hon“-ban, ha Jókai még Dárdán is megbukott volna és lapját még gondosabban szerkesztené?

CSODABOGÁR.

T. Cz. Kelt levelem
paks váras 16-án janu tiszteltem az élett biztósító tarsú-
latt hogy ezen kiss pénzt az tarsúlatt hóly küldöm 3 f 70 kr
P. J. selp
kormányos 59 sen. az selp. pedig itt, van az biskoi rébe

Tulajdonos és felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

(kétsas-utca 24. sz.)

A DIVAT.

Negyedévre 2 frt.

Képes Világ.

Negyedévre 1 frt. 50 kr.

KÖNYOMDA,
TÖM-ÖNTŐDE
és
GALVANKÉPÉSZET.

KÖNYVNYOMDA.

KÖNYVKÖTŐDE,
HORG-EDZÉSZET
és
KIADÓ-HIVATAL.

Pest-bécsi irodalmi és művészeti intézet

DEUTSCH TESTVÉREK

a Deutsch-féle részvény-társaság és Deutsch L. egyesült vállalatai,

az osztrák, angol, porosz, francia, würtemb. művészet és tudomány nagy arany érem és az 1871-iki londoni nemzetközi világkiállítás oklevelének birtokosai.

Központi iroda: Pest, bálvány-utca 9. sz.

A t. üzletvilág, hitelintézetek, s

kiválóan a takarékpénztáraknak

ajánljuk legszabatosabb kiállításu

ügykezelési nyomtatványainkat,

a legdiszesebb és legolcsóbb kiállításu

HITELPAPIROKAT,

minők:

részvények, részjegyek, zálogkötvények

és

árulevelek,

melyeknek kiállításában minden vállalattal versenzünk.

KLEINE LEUTE.

Negyedévre 1 frt.

KIS LAP.

Negyedévre 1 frt.

Magyarország és a Nagyvilág.
Negyedévre 2 frt.

Borsszem Jankó. — Hirmondó.
Negyedévre 1 frt. 50 kr.

Ungarische Illustrirte Zeitung.
Negyedévre 1 frt. 50 kr.

Illustr. Ungarische Volkszeitung.
Negyedévre 1 frt.